ภาคผนวก

(ข)

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ผลการสัมมนา

"การพัฒนาทักษะวิชาชีพในสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาเพื่องานอาชีพในห้าจังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อรองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย (IMT-GT)"

วันที่ 1-2 เมษายน 2547 ณ โรงแรมหาดใหญ่รามา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

****

กล่าวรายงานการสัมมนาโดย รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์

เรียน หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ประธานในพิธี, ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้, หัวหน้างานวางแผนและวิเคราะห์งบประมาณ, ประธานหอการค้า, ประธานสภาอุตสาหกรรม, แรงงานจังหวัด และผู้มีเกียรติทุกท่าน

กระผมในนามของคณะทำงานโครงการวิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่ให้เกียรติมาร่วมในโครงการสัมมนา "การพัฒนาทักษะวิชาชีพในสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาเพื่องานอาชีพในห้าจังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อรองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย (IMT-GT)" ในวันนี้ ได้จัดสัมมนาขึ้นเพื่อศึกษาศักยภาพครูอาจารย์เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษาในห้าจังหวัดชายแดนภาคใต้ ศึกษาสภาพการดำเนินการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา หากระบวนการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาเพื่องานอาชีพที่สนับสนุนระบบธุรกิจศึกษาให้เข้มแข็ง หาระดับคุณภาพและคุณลักษณะฝีมือแรงงานที่พึงประสงค์และต้องการ ศึกษาแนวโน้มลักษณะงานอาชีพที่เหมาะสมและจำเป็น และเพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนางานอาชีพเพื่อรองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย รวมทั้งนำผลการสัมมนาไปประกอบการศึกษาวิจัยและเสนอข้อมูลต่อผู้เกี่ยวข้องทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน การดำเนินงานโครงการสัมมนานี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยการพัฒนาทักษะวิชาชีพในสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาเพื่องานอาชีพในห้าจังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อรองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย (IMT-GT) โดยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากศูนย์ศึกษาเพื่อการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (Indonesia-Malaysia-

Prince of Songkla University Pattani Campus

Thailand Growth Triangle / IMT-GT Studies Center) ในส่วนของงบประมาณแผ่นดิน มีคณะผู้ดำเนินงานโครงการวิจัยจำนวน 6 คน คือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์	อินทร์รักษ์	หัวหน้าโครงการวิจัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ	พ่วงรอด	ผู้ร่วมวิจัย
3. นายเสริมศักดิ์	นิลวิลัย	ผู้ร่วมวิจัย
4. นายศักดิ์จิต	มาศจิตต์	ผู้ร่วมวิจัย
5. นส.เสาวนิตย์	ทวีสันทนีนุกูล	ผู้ร่วมวิจัย
6. นางอ้อมใจ	วงษ์มณฑา	ผู้ร่วมวิจัย

กระผมขอขอบคุณ ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้, หัวหน้างานวางแผนและวิเคราะห์งบประมาณ, ประธานหอการค้า, ประธานสภาอุตสาหกรรม, แรงงานจังหวัด และผู้มีเกียรติทุกท่านที่มีส่วนช่วยให้โครงการสัมมนาในครั้งนี้เกิดขึ้นมาได้

บัดนี้ ได้เวลาอันสมควรแล้ว กระผมขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ พ่วงรอด หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ในฐานะประธานได้กล่าวเปิดโครงการสัมมนาและบรรยายพิเศษ ขอเรียนเชิญครับ.....

กล่าวเปิดการสัมมนาและบรรยายพิเศษโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ พ่วงรอด

สวัสดี ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้, หัวหน้างานวางแผนและวิเคราะห์งบประมาณ, ประธานหอการค้า, ประธานสภาอุตสาหกรรม, แรงงานจังหวัด และผู้เข้าร่วมโครงการสัมมนาที่มีเกียรติทุกท่าน

ผมมีความยินดีและรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้มาร่วมในพิธีเปิดโครงการสัมมนา "การพัฒนาทักษะวิชาชีพในสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาเพื่องานอาชีพในห้าจังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อรองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย (IMT-GT)" ในวันนี้ และยินดีที่คณะทำงานโครงการวิจัยภายใต้การดูแลของสถาบันสมุทรรัฐเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้จัดให้มีโครงการนี้ขึ้น เพราะเป็นหน่วยงานที่ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และมี

Prince of Songkla University Pattani Campus

ศูนย์ศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยเฉพาะ จึงนับว่าเป็นหน้าที่โดยตรงของสถาบันที่จะต้องเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและบริการวิชาการแก่ชุมชนในพื้นที่

การจัดสัมมนาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาศักยภาพครู-อาจารย์เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาในห้าจังหวัดชายแดนภาคใต้2) เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาเพื่องานอาชีพในสถานศึกษา 3) เพื่อหากระบวนการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาเพื่องานอาชีพที่สนับสนุนระบบธุรกิจศึกษาให้เข้มแข็ง 4) เพื่อหาระดับคุณภาพและคุณลักษณะฝีมือแรงงานที่พึงประสงค์และต้องการ 5) เพื่อศึกษาแนวโน้มลักษณะงานอาชีพที่เหมาะสมและจำเป็น 6) เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนางานอาชีพเพื่อรองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย

ผมขอขอบคุณคณะทำงานโครงการวิจัยที่ได้จัดโครงการสัมมนาขึ้นในครั้งนี้ ขอขอบคุณคณะผู้ร่วมอภิปราย และผู้เข้าร่วมสัมมนาที่มีเกียรติทุกท่านที่มีส่วนช่วยให้โครงการสัมมนาครั้งนี้สำเร็จผลบรรลุเป้าหมายที่คาดหวัง

บัดนี้ได้เวลาอันเป็นมงคลฤกษ์แล้ว ผมขอเปิดโครงการสัมมนา "การพัฒนาทักษะวิชาชีพในสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาเพื่องานอาชีพในห้าจังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อรองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย (IMT-GT)" ขอให้การสัมมนาในครั้งนี้ประสบความสำเร็จตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ทุกประการ และขอให้ผู้เข้าร่วมโครงการสัมมนามีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ขอความสุขจงประสบแก่ทุกท่าน

ตามเอกสารที่เตรียมไว้ การทำงานขณะนี้เราเน้นการวิจัยเป็นหลักที่สอดคล้องกับการพัฒนาแรงงานในห้าจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้แนวโน้มในการทำงานได้สอดคล้องตามเป้าหมายของรัฐสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยเป็นผลที่ชัดเจนมีการทำวิจัยสองส่วนคือเก็บข้อมูลจากสถาบันต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอาชีวศึกษาในห้าจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง ข้อค้นพบสำคัญและมีประโยชน์มากในการพัฒนาแรงงานเพื่อทำให้คนในภาคใต้มีศักยภาพในการแข่งขันมีความพร้อมในการเตรียมคนไปสู่แรงงาน ในโอกาสนี้ขอแสดงความยินดีกับทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการสัมมนา ขอบคุณที่ช่วยให้ข้อมูล ให้คำสัมภาษณ์กับคณะผู้วิจัยเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ขอเปิดการสัมมนา ณ บัดนี้

Prince of Songkla University Pattani Campus

บรรยายพิเศษเกี่ยวกับการพัฒนาฝีมือแรงงาน จากการที่ไปประชุมสภาเกี่ยวกับเรื่องยุทธศาสตร์การบริหารการศึกษาในห้าจังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่ขอเน้นเฉพาะในสามจังหวัดที่มีปัญหาอยู่เพื่อจัดการศึกษาในเขตที่มีปัญหาก่อน ว่าปัญหาเกิดจากอะไร ในเชิงบริบทเนื่องจากอะไร เป็นอย่างไร พัฒนาการมาอย่างไร ทางสปส. ได้ศึกษาว่าควรจะมีการจัดองค์การศึกษากรณีพิเศษ มีเจ้าหน้าที่เป็นระบบราชการทดลองสามปี จัดโครงสร้างแบบรวมศูนย์ขึ้นตรงกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มีการกำหนดนโยบาย ที่ประชุมได้อ่านจากผลงานวิจัยจากสภาพัฒน์ ซึ่งไม่ตรงกับความเป็นจริงเท่าไร ปัญหาต้องถามคนในพื้นที่ยุทธศาสตร์จึงเป็นกรอบความคิดว่าจะทำอย่างไร มีการศึกษาวิจัย โครงสร้างเหล่านี้จึงต้องยกเลิกไป ต้องมีปรัชญาการศึกษาเพื่อนำไปพัฒนาชาติ ทำให้มีรายได้ มีอาชีพ คนไทยพุทธไทยมุสลิมเรียนร่วมกัน แต่ในระยะหลังโรงเรียนเอกชนเริ่มมีมากขึ้น มีปอเนาะสอนศาสนาอิสลาม จดทะเบียนอย่างถูกต้อง โรงเรียนของรัฐตามไม่ทัน แต่โรงเรียนที่ไม่ถูกต้องเช่นปอเนาะ ตาดีกา วิถีชีวิตจึงไม่มีโอกาสจะเรียนร่วมกับโรงเรียนไทยพุทธ หรือโรงเรียนของรัฐเลย ทำให้เด็กลดน้อยลง แต่ไปเพิ่มโรงเรียนทางด้านศาสนามากขึ้น เพราะต้องการให้ลูกมีความรู้ทางด้านศาสนา ภาษา วัฒนธรรมของท้องถิ่น ภาษามลายูอักษรยาวีจนกระทั่งจบการศึกษาภาคบังคับ ความรู้ไม่เท่ากับสายสามัญเพราะไม่มีข้อสอบมาตรฐานในการวัดจึงทำให้มีงานทำในชุมชนน้อยมาก ฐานความรู้ต่างกัน โอกาสจะเข้ามหาวิทยาลัยก็น้อยมาก ในสิงคโปร์เรียนศาสนา 20% วิชาการอีก 18% ในมาเลเซียเรียน 40% เรียนวิชาการอีก 60% มีข้อสอบมาตรฐาน แต่ของไทยเรียนอย่างละ 50% คนไทยในจังหวัดชายแดนภาคใต้จึงมีการแบ่งในทางปฏิบัติชัดเจน ซึ่งยังไม่มีทางแก้ไข เราสำรวจว่าคนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีการแยกคนไทยพุทธ ไทยมุสลิม มีวิถีชีวิตของแต่ละศาสนาที่ทั่วโลกยอมรับ ทำอย่างไรให้ได้มาเรียนร่วมกันในการศึกษาภาคบังคับเก้าปี ทำให้มีเพื่อนที่วัฒนธรรมต่างศาสนา เป็นโจทย์ที่มีความสำคัญและมีความจำเป็น จากการวิจัยเราพบว่าที่วิทยาลัยเกษตรนราธิวาสยังมีคนพูดภาษาไทยไม่ได้ในสถาบันการอาชีวศึกษา จึงต้องเตรียมแรงงานในการพัฒนาห้าจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพราะไม่สามารถไปถึงระดับอุดมศึกษาได้ศักยภาพไปไม่ถึง จึงควรพัฒนาทักษะวิชาชีพเพื่อตอบสนองแรงงานในเขตเศรษฐกิจ ปัญหาคือสำนักงานปลัดทอดทิ้งเขตพื้นที่ ศึกษาธิการจังหวัดก็ไม่ได้รับการดูแล ทำอย่างไร

Prince of Songkla University Pattani Campus

ที่จะพัฒนาคนให้มีอาชีพที่ดีขึ้น และสามารถจะเลี้ยงตัวเองได้ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 1 และ 2 จะทำให้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเพราะข้อมูลส่งตรงไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาผ่านหน่วยงานอาชีวศึกษาในภาคใต้ เราต้องให้เขตพื้นที่ได้ดูแลอย่างเต็มที่ บริหารโดยอิสระ กระจายอำนาจเต็มในเขตพื้นที่ การจะตั้งหน่วยงานใหม่เป็นความคิดเก่า ๆ ต้องเป็นยุทธศาสตร์เชิงรุก กำหนดกลยุทธ์ขึ้นมา ปัจจุบันเราแยกคนโดยอัตโนมัติ โดยการศึกษาจนทำให้เกิดความแตกแยกในจังหวัดที่มีวัฒนธรรมต่างกัน เรายังเชื่อว่าการศึกษาเป็นต้นเหตุทำให้เกิดปัญหาในห้าจังหวัดภาคใต้ คงต้องมีการปรับเปลี่ยนมีการบริหารจัดการแบบพิเศษในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

กระทรวงศึกษาธิการต้องมีระบบและกลไกในการจัดคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนประถมและมัธยมจะต้องมีข้อสอบที่เป็นมาตรฐานสากลระหว่างโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามกับโรงเรียนราษฎร์จำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้น แต่ของรัฐลดลงเพราะยุทธศาสตร์ต่างกัน กลยุทธ์ต่างกัน เอกชนมีเชิงรุกที่ชัดเจน จากการสัมมนาผู้บริหารโรงเรียนต้นแบบผู้ปกครองที่เป็นคนไทยมุสลิมเขายังเชื่อว่าโรงเรียนของรัฐมีคุณภาพทางวิชาการสูงกว่า แต่ก็อยากให้ลูกเรียนศาสนาด้วย จึงมีโรงเรียนในปัตตานีขออนุมัติสอนศาสนา ทำให้เด็กเพิ่มมากขึ้น เพราะผู้ปกครองเชื่อในคุณภาพ จึงควรบริหารโรงเรียนอย่างโรงเรียนมีนประสาทวิทยาควรเอาเป็นตัวอย่าง ผู้บริหารทำวิจัยประกอบกับการบริหาร การสัมมนาครั้งนี้ระดมความคิดเห็นในการพัฒนาทักษะวิชาชีพเพื่อให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานในภูมิภาคนี้

แนะนำผลการสัมมนาและรายงานผลการวิจัยโดย รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ และ นายเสริมศักดิ์ นิลวิลัย

เรามองว่ากำลังคนในระดับกลางต้องอาศัยทักษะวิชาชีพมากขึ้น เนื่องจากสภาพความต้องการของแรงงานในปัจจุบันแตกต่างกัน ในเรื่องของวัฒนธรรม ภาษา ชีวิตความเป็นอยู่ เด็กที่เข้าเรียนอาชีวศึกษายังพูดภาษาไทยไม่ชัด ทักษะในการทำงานวิชาชีพยังด้อยกว่าที่อื่น ๆ จึงต้องพัฒนาในระดับขั้นพื้นฐาน มูลเหตุจูงใจที่ต้องศึกษาเรื่องนี้เพราะเราเป็นพื้นที่อยู่ติดชายแดนมาเลเซีย และติดฝั่งอ่าวไทยอีกฝั่งหนึ่งเป็นฝั่งอันดามัน โดยสภาพภูมิศาสตร์ส่งผลทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวเนื่องกัน ทำให้มองว่าการพัฒนาทักษะอาชีพเป็นส่วนสำคัญการใน

Prince of Songkla University Pattani Campus

การพัฒนาอาชีพ มีชาวไทยที่ไปประกอบอาชีพในมาเลเซีย อินโดนีเซีย การติดต่อสัมพันธ์กันระหว่างวัฒนธรรมจึงทำให้เกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรม เพราะภูมิศาสตร์หรือพื้นเพที่ผสมผสานกัน

นายสุเมธ อรุณกมล ผู้อำนวยการอาชีวภาคใต้ 2

ผมมาแทน ผอ.กำจัด ซึ่งติดภารกิจ ทุกคนที่มารู้จักกันหมด สถาบันอาชีวศึกษาได้รวมกันจัดการศึกษาพัฒนาโดยเน้นให้ได้คุณภาพ แต่ปัญหาเมื่อมารวมกลุ่มกันได้ก็มีแต่ชื่อ กิจกรรมการรวมกลุ่มไม่ค่อยจะชัดเจน ต่างก็มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ไม่สามารถดำเนินกลุ่มให้ไปกันได้ด้วยดี ด้วยนโยบายยังไม่ชัดเจนในเรื่องของสถาบัน อาจจะรอพระราชบัญญัติก็คงจะมีสถาบันเกิดขึ้น เมื่อมารวมตัวกันแล้วเราจะร่วมมือกันทำงานได้อย่างไร ขณะนี้เป็นเพียงการช่วยเหลือ ยังไม่มีการดำเนินการอย่างชัดเจน โดยเฉพาะการพัฒนาในเรื่องคุณภาพ ถ้าจะถามว่ามาตรฐานฝีมือช่างยนต์เทียบเท่ากันหรือไม่ไม่สามารถตอบได้ เพราะระบบการบริหารวิธีการของราชการไม่สามารถช่วยได้ การพัฒนาทักษะจึงเห็นว่าเราไม่ได้ให้ความสำคัญในทักษะวิชาชีพอย่างแท้จริง เด็กที่มาเรียนมีจุดประสงค์คือไปสายวิชาการ หากเรียนดี ใครเรียนไม่ดีก็เข้ามาเรียนสารพัดช่าง เกษตร เมื่อมาอยู่กับอาชีวะพอจบ ปวช. ก็เป็นทักษะระดับหนึ่งที่ต้องออกไปทำงาน หรือเรียนต่อ ปวส. ใครเรียนดีก็ไปต่อปริญญา เราไปตีตราเด็กด้วยประกาศนียบัตร ไม่เทียบคุณค่าทางด้านทักษะอย่างแท้จริง จึงทำให้เด็กมุ่งศึกษาที่สูงขึ้น ในเทคนิคหาดใหญ่จึงตระหนักว่าทำไมเด็กที่เรียนสนใจจะศึกษาในระดับปริญญาตรี เพราะเขามีอาชีพ มีโอกาสที่เชิดหน้าชูตาได้ คุณค่าของสังคมที่ตีราคาให้กับนักเรียนไม่ได้ตีราคาด้วยคุณภาพฝีมือ ทิศทางในอนาคตถ้าจะพัฒนามาตรฐานฝีมือต้องเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริหาร เรายังมีโครงสร้างการบริหารเป็นรูปแบบเดิม มีการเปลี่ยนคณะวิชาที่ไม่มีผู้อำนวยการ มีคณบดีดูแลวิชาการไปทุกวิทยาลัย ผู้อำนวยการไม่เกิดการซ้ำซ้อนในเรื่องการบริหาร สามารถกระจายกำลังและทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเหมาะสม ต้องเน้นที่การบริหารอย่างจริงจัง มาตรฐานต้องเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริหารแหวกแนวออกไป ตีราคาคุณภาพทักษะแรงงานในท้องถิ่น เด็กจบออกไป

ก็มุ่งเน้นการทำงาน ต้องเปลี่ยนค่านิยมของผู้ปกครอง และต่อไปในอนาคตจึงจะได้เรียนต่อโดยหาเวลาว่าง

เด็กจะมีศักยภาพเพิ่มขึ้นในเรื่องของ IMT-GT ทำอย่างไรให้ได้มีการพัฒนา ช่วงปีที่แล้วมีนักเรียนมาเรียน ปวส. แต่จบ ปวส.แล้วมาเรียนซ้ำอีกครั้ง แต่เงินเดือน 4,000 กว่า คนอื่นที่จบเหมือนกันได้ 40,000 กว่าแล้วจะเรียนไปทำไม รูปแบบการพัฒนาศักยภาพร่วมกันกับสถานประกอบการควรร่วมมือกันให้ได้ถึงคุณภาพ บริษัทเอกชนได้มีการมาคุยเรื่องการพัฒนาบุคลากรทางด้านเทคโนโลยีใหม่ ต้องการแรงงานเพิ่มขึ้น เอาเฉพาะผู้จบ ปวส. เท่านั้น จึงมาร่วมมือกันเข้ามาพัฒนาอาคารสถานที่ ให้อุปกรณ์ที่ทันสมัย ให้เหมาะสมกับอ่าวน้ำมันใหม่ รับเด็กจบ ปวส. ทั้งหมด ให้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษหนึ่งปี เมื่อกติกาเกิดขึ้น เราต้องพัฒนาบุคลากรที่จะสอนภาษาอังกฤษ ต้องให้โอกาสอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษาเข้าไปอบรมวิชาชีพซึ่งเป็นภาษาอังกฤษเพื่อจะนำมาถ่ายทอดขยายผล ในอนาคตจะมีครูมาสมทบจากต่างประเทศ สอนวิชาชีพที่เกี่ยวกับระบบแก๊ส ทำให้ได้วิชาชีพและได้ภาษา เราต้องพัฒนาบุคลากรให้ได้มาตรฐาน ได้แม่ไก่ที่ปีกกล้าขาแข็ง ต่อไปลูกไก่ก็จะเข้มแข็งขึ้นมาเอง แม่ไก่เราขณะนี้ไม่ค่อยจะกล้าแกร่งเท่าที่ควร ปัญหาการขาดบุคลากรไม่ได้รับการแก้ไขอย่างแท้จริงเราช่วยกันแก้ปัญหา แต่คุณภาพก็ยังไม่ได้ตามระดับที่ต้องการอย่างแท้จริง เพราะผู้ปกครองมีทางเลือก ภาคเอกชนมีการพัฒนาคุณภาพเป็นตัวตั้ง จึงต้องมีการแข่งขันกันทางคุณภาพ ปัจจุบันเด็กลดลงตามเป้า แม้เราจะได้คุณธรรม จริยธรรม แต่สถานประกอบการก็ยังต้องการคนที่ทำงานเป็น คุณธรรม จริยธรรมมาภายหลัง ในขณะนี้เน้นคุณธรรม จริยธรรมก่อน เราต้องจับประเด็นให้ได้ว่ามีสาขางานอะไรที่เด่นชัด ส่งเสริมภาษาอย่างแท้จริงทุ่มเทให้เด็กให้มาก ให้มีคุณภาพ การศึกษาต่อในอนาคตจะเป็นข้อมูลรองหากเด็กได้ทำงาน นโยบายของกรมไม่ได้รวมตัวกันในการเสนอยุทธศาสตร์ให้ชัด ไม่ได้รับการตอบสนองในเรื่องของงบประมาณ ไม่สามารถจ้างชาวต่างประเทศมาจ้างสอนในชั่วโมงละ 150 บาท แต่ที่ทำอยู่เพราะชุมชนช่วยเหลือกัน แต่หากออกมาเป็นหลักการอย่างชัดเจน ก็จะพัฒนาได้ ใช้งบประมาณจากบริษัท ปตท. มาทุ่มให้กับเด็กบางส่วนเท่านั้น ยูโนแคลเป็นเพียงบทนำร่องเท่านั้น ส่วนด้านอื่น ๆ ต้องพัฒนาไปอีก

Prince of Songkla University Pattani Campus

ภาคเอกชนมีส่วนช่วยในเรื่องของสถานประกอบการ ของอาชีวะเราจะทำอย่างไรให้เขามาจัดร่วมกับเรา ให้โอกาสสถานประกอบการที่จะจัดการศึกษาเราจะทำอย่างไร ตัวแทนของสถานประกอบการควรมีส่วนร่วมให้มากขึ้น ควรให้มาร่วมกันในเรื่องของทวิภาคี สนับสนุนในเรื่องการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

การพัฒนาองค์กรภาคเอกชนมีส่วนช่วย แต่การพัฒนาทักษะวิชาชีพของเรามองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดคือเป็นที่ความรับผิดชอบในตัวของผู้เรียนเอง นักเรียนที่เข้ามาเรียนในอาชีวศึกษาส่วนใหญ่จะมีผลการเรียนต่ำ แต่เราไม่สามารถจะสรุปได้ว่าเป็นคนที่มันสมองไม่ดี โง่ แต่อาจจะขาดการพัฒนาความรับผิดชอบต่อตนเอง จึงทำให้ผลการเรียนสู้คนอื่นไม่ได้ จึงทำให้เกิดปัญหา อุปสรรคในการพัฒนาฝีมือ เอกชนที่เราหวังจะให้มาช่วยเหลือแต่ยังขาด พรบ. ในเรื่องของการลดภาษี แต่เมื่อเป็นสถานประกอบการเขาตั้งมาเพื่อหวังผลกำไร จึงไม่ได้หวังจะสอนให้เราพัฒนาอย่างจริงจัง เราคงจะช่วยในตัวของเราเองก่อน ผู้รับผิดชอบในระดับประเทศก็จะต้องพัฒนาอย่างจริงจัง มองในวัสดุรายหัวทางรัฐบาลจัดมาให้ไม่เพียงพอ จึงไม่มีอะไรมาให้เด็กฝึก เราไม่มีมาตรฐานวิชาชีพ ไม่สามารถฝึกได้ ไม่เหมือนกับคำพูด ปรัชญาของอาชีวศึกษาที่บอกว่าต้องฝึกแล้วฝึกอีก เพราะขาดงบประมาณ เราหวังองค์กรเอกชนมาช่วยเหลือเรา มองตัวผู้เรียนว่าต้องพัฒนาตนเองแล้วนำไปสู่กระบวนการพัฒนาได้ ส่วนที่สองมองกันในระดับบนที่จะพิจารณางบประมาณ

ผมก็เรียนในระดับ ปวส. ของอาชีวศึกษาเช่นกัน มาเทียบกับปัจจุบันผมมองว่านโยบายออกมาเชิงปริมาณ แต่เมื่อทำงานต้องการให้ออกมามีคุณภาพ สมัยผมเรียนห้องละ 30 คน ปัจจุบันห้องละ 40 คน เมื่อจำนวนคนมากปริมาณครุภัณฑ์ก็น้อยลง การควบคุมดูแลก็น้อยลง เรื่องของหลักสูตร ทำไมสถาบันฝีมือแรงงานนำไปฝึกแค่ 3-6 เดือน ก็มีเงินเดือนมากกว่าปวส. เพราะนั่นคือทักษะเฉพาะทางที่เขาไปทำงานในอาชีพจริง ๆ ของเขา แต่อาชีวศึกษานำมาผสมปนเปกัน รู้แค่ความรู้พื้นฐาน พอไปประกอบอาชีพก็ทำให้ได้ค่าตัวรวม ๆ ได้แค่ 4,000 จึงควรจัดหลักสูตรบวกหนึ่งอาชีพเทอมสุดท้ายของ ปวช. ต้องเลือกหนึ่งอาชีพ ฝึกอาชีพนั้นให้ชำนาญการไปสู่การทำงานที่ตรงกับความสามารถของตัวเอง ลักษณะการเรียนในบางสาขาอาชีพ เช่น ช่างยนต์มีรถยนต์กี่คันที่มาฝึก ผลออกมาจากช่างยนต์เกรดเอ กลายเป็นกลาง ๆ ในขณะที่สาขาอื่น เช่น อิเล็กทรอนิกส์มีการพันไฟฟ้า มี

การดูแลที่ทั่วถึง อยู่ในสายตาของผู้สอนทำให้เกิดทักษะเนื่องจากว่าได้ฝึกมาก ควบคุมดูแลมาก

สรุปผลการสัมมนา กลุ่มที่ 1

ปัญหาในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนางานอาชีพในห้าจังหวัดชายแดนภาคใต้

จากการสัมมนาระดมความคิดเห็นของผู้บริหารและหัวหน้าฝ่ายแผนของวิทยาลัยสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 1 และ 2 ผลปรากฏดังนี้

ปัญหาในเชิงนโยบาย

ผู้เข้าสัมมนามีความเห็นว่านโยบายของอาชีวศึกษามีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน การจัดอาชีวศึกษาปัญหาคือนโยบายที่กำหนดยังเป็นภาพรวมยังไม่สอดคล้องกับปัญหาความต้องการในห้าจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยชัดเจน นโยบายส่วนรวมดีแล้วแต่ไม่ชัด การนำนโยบายมาปฏิบัติยังไม่ชัดเจน ไม่เป็นรูปธรรม ปัญหาในด้านทรัพยากรคือปัญหาในเรื่องงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุน เพราะส่วนหนึ่งได้มาจากเงินอุดหนุน หากยอดนักศึกษาน้อย เงินอุดหนุนก็น้อย ความต้องการของนักศึกษาในสาขาอาชีพยังไม่ชัดเจนในสาขา IMT-GT

ค่านิยมของนักศึกษาหรือผู้ปกครองยังยึดติดในเรื่องปริญญา เมื่อเรียนจบจึงนิยมศึกษาต่อ ขาดความเชื่อมั่นที่จะไปต่อสู้ในตลาดแรงงานหรือศึกษาไม่ตรงกับสาขาที่จบในระดับ ปวส. จึงไม่มีความชัดเจนในอาชีพ

สาขาวิชาชีพที่ต้องการเพิ่มเติมคือ สาขาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การโรงแรม การบริการ อุตสาหกรรมการยาง ควรมีการจัดสอนเพิ่มเติม

จำนวนนักศึกษาที่ผลิตอาจจะเพียงพอกับความต้องการแต่ขาดคุณภาพ จึงเห็นควรปรับปรุงคุณภาพ และควรนำเอาแรงงานในท้องถิ่นมาปรับปรุงคุณภาพ เพิ่มทักษะเพื่อยกระดับของคุณภาพแรงงาน ไม่ว่าจะเป็นแรงงานโดยทั่วไปเพื่อเพิ่มค่าตอบแทนให้กับแรงงานในท้องถิ่น

Prince of Songkla University Pattani Campus

ปัญหาในเชิงคุณภาพ

ในเรื่องของความรู้ความสามารถ คุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ควรมีการปรับปรุงในความสามารถ ความรู้ทักษะ ด้านทักษะควรเพิ่มทักษะวิชาชีพให้มากขึ้น โดยการปฏิบัติ เมื่อเพิ่มทักษะก็ต้องมีการฝึกเพิ่ม แต่เป็นภาระในเรื่องของค่าใช้จ่ายหากว่าผู้สอนไม่มีความมั่นใจ ปัญหาในเรื่องทักษะก็จะมีมากขึ้น ความมีคุณธรรมจริยธรรม จะเป็นพฤติกรรมต่อเนื่องของนักศึกษาในเรื่องของความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ควรปลูกฝังให้มากขึ้น การควบคุมความประพฤติของนักศึกษา ในปัจจุบันในบางวิทยาลัยมีระดับการเรียนในหลายระดับ ทั้ง ปวช. ปวส. ปทส. จึงทำให้มีวัยหลากหลาย ควรจัดโซนแบ่งให้ชัดเจนเพื่อสะดวกในการควบคุม

ปัญหาสถานประกอบการ

ในปัจจุบันได้อาศัยความคุ้นเคยเป็นส่วนใหญ่ ในสถานประกอบการก็มีส่วนได้ส่วนเสียพอ ๆ กัน ควรมีกฎหมายคุ้มครองสิทธิ์ในการฝึกงานของนักศึกษา เพราะสถานประกอบการบางแห่งอาจจะล่วงเกิน ลวนลามนักศึกษาที่ไม่กล้าเรียกร้องหรือแจ้งออกมา

ควรมีสวัสดิการค่าตอบแทนให้นักศึกษา มีอัตราสวัสดิการเท่าเทียมหรือใกล้เคียงกันจะทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะไปฝึกงาน

ควรสร้างแรงจูงใจให้กับสถานประกอบการ หากสถานประกอบการใดให้ความร่วมมือหรือมีข้อตกลงร่วมกันรับนักศึกษาฝึกงานก็จะมีการยกเว้นภาษี หรือในส่วนอื่นให้ได้รับประโยชน์บ้าง

ความสนใจของอาจารย์นิเทศควรเพิ่มสวัสดิการหรือแรงจูงใจแก่อาจารย์นิเทศด้วย

ควรจัดสรรงบประมาณในการฝึกงานของนักศึกษาให้ชัดเจนนำงบประมาณมาบริหารให้มากที่สุด วิทยาลัยไม่ควรนำไปใช้ส่วนอื่น

Prince of Songkla University Pattani Campus

ปัญหาด้านอื่น ๆ

ควรส่งเสริมสนับสนุนในการจัดทำผลงานของครู เนื่องจากบุคลากรจะมีปริมาณคาบสอนหรือภารกิจมาก โอกาสที่จะมาพัฒนาตนเองค่อนข้างจะน้อย

มีงานรับผิดชอบมาก ไม่มีเวลาว่างในการพัฒนาการเรียนการสอน เช่น ทักษะของครูอาจารย์เมื่อจบมาอย่างไรก็สอนอย่างนั้น โอกาสที่ไปฝึกงานหาความรู้เพิ่มเติมค่อนข้างน้อย อาจารย์บางท่านไม่ยอมรับว่าหากส่งไปอบรมกับสถานประกอบการก็กลัวจะเสียเกียรติ จึงจำเป็นต้องส่งเสริมสาขาวิชาชีพนั้นโดยตรง

บุคลากรควรจัดสรรเป็นการจ้างชั่วคราว ช่วยลดค่าใช้จ่ายจากเงินอุดหนุนรายหัวได้ส่วนหนึ่ง เพราะลูกจ้างชั่วคราวเป็นอัตราค่าจ้างคงที่ไม่เป็นภาระมากนัก เป็นครูจ้างสอนพิเศษ

สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาควรตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการศึกษาโครงการสามเหลี่ยมเศรษฐกิจว่ามีทิศทางไปอย่างไร ควรเน้นสาขาอาชีพใด หากไม่มีทิศทางไม่มีกรอบที่ชัดเจน สถานศึกษาอาจจะผลิตได้ไม่ตรงกับความต้องการ ควรร่วมกันศึกษาแนวทางเพื่อผลิตนักศึกษาได้ตรงตามความต้องการและยั่งยืน

ควรเพิ่มขวัญกำลังใจให้แก่บุคลากรในห้าจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้มากขึ้น ในทางจิตวิทยา จะได้ไม่มีการโอนย้ายงาน มีความสุขกับการทำงานมากขึ้น

สรุปผลการสัมมนา กลุ่มที่ 2

ปัญหาในเชิงนโยบาย

นโยบายบางสถานศึกษาไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้ครบถ้วน ระหว่างนโยบายหลักกับนโยบายรอง

ปัญหาในเชิงปริมาณ

มีคล้ายกันคือปัญหาในเรื่องบุคลากร ไม่ว่าจะเป็นด้านช่างอุตสาหกรรม สถาบันใหญ่มีบุคลากรมาก แต่โดยภาพรวมไม่เพียงพอ

งบประมาณไม่เพียงพอ เช่น ค่าสาธารณูปโภค ค่าครุภัณฑ์ไม่เพียงพอ

Prince of Songkla University Pattani Campus

จำนวนการผลิตนักศึกษายังไม่เพียงพอ เช่น สาขาเทคโนโลยีการยาง เทคโนโลยีการประมง

การผลิตนักศึกษามีความเพียงพอแล้ว แต่ควรคำนึงถึงความพร้อมของแต่ละวิทยาลัย จำนวนบุคลากรที่มีอยู่อย่างจำกัด หากกำหนดวุฒิของการผลิตไม่ต้องมาแก่งแย่งกัน แต่มีปัญหาในเรื่องของคุณภาพ

ปัญหาในเชิงคุณภาพ

สถานประกอบการและองค์กรเอกชนน่าจะมีส่วนร่วมกัน แจ้งความต้องการให้ผลิตคนให้ตรงกับความต้องการ โดยใช้บุคลากร ครุภัณฑ์ที่มีอยู่ร่วมกัน ควรมีกฎหมายรองรับในส่วนของการร่วมกันจัดการศึกษาในส่วนของความรู้ความสามารถต้องปรับปรุงให้มีการบริหารด้านธุรกิจ ต้องเพิ่มด้านบัญชี จ้างคนน้อยแต่ทำงานได้มาก ควรคำนึงถึงวุฒิภาวะของนักศึกษาที่สำเร็จเพราะอายุแตกต่างกัน เรื่องของสถาบันครอบครัวมีผล การมีครอบครัวค่อนข้างเร็ว มีการหย่าร้างกัน เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีปัญหาจึงไม่สามารถไปเรียนต่อในสถาบันที่สูงขึ้นได้ จึงก่อปัญหาในเรื่องของความรู้ความสามารถที่ชัดเจน

ทักษะฝีมือแรงงาน

มีปัญหาของการใช้ระบบไอที มีเครื่องจักรที่ทันสมัย นักศึกษาไม่คล่อง ไม่ชัดเจน จึงควรมีการอบรมก่อนที่จะปฏิบัติงานหรืออบรมก่อนจบการศึกษา จึงควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมคุณธรรมจริยธรรมที่เกี่ยวเนื่องกับครอบครัว สถานประกอบการที่แจ้งมาว่าเด็กควรปรับปรุงในเรื่องความประพฤติ ยาเสพติด สาขาบริหารธุรกิจดีอยู่แล้ว

โรงงานต้องการให้เราผลิตคนที่มีคุณธรรม จริยธรรม รับผิดชอบต่อหน้าที่ ตนเองและองค์กร ให้สถาบันให้ความร่วมมือในการทำวิจัยเพื่อนำไปปรับปรุงการปฏิบัติงานได้

Prince of Songkla University Pattani Campus

นายสุวพันธ์ สุนทรวงศ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพปัตตานี

กรอบที่ 9 ที่เสนอควรลงลึกในประเภทสาขาวิชาด้วย เพราะเป็นตัวชี้ที่มีความสัมพันธ์กับสาขาวิชา หากมีครูเยอะ นักเรียนก็เยอะ แต่ไม่มีคุณภาพก็ไม่มีประโยชน์

การแยกกลุ่มสัมมนาในเรื่องของงบประมาณ ผู้อำนวยการอาชีวศึกษาเขต 2 เคยพูดไว้ และผู้ช่วยประชิตบอกว่าเงินรายหัวไม่พอ หากชี้ชัดจริง ๆ แล้วเงินที่รัฐส่งมายังสถานศึกษาการคิดจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของสาขาวิชา หากคณะทำงานสามารถชี้ให้เห็นได้จะเห็นว่าย่อมมีเพดานแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ต้องมาจากข้อมูลระดับรากหญ้า ข้อมูลเบื้องต้นจริง ๆ

หน้าที่หรือภารกิจ 4 งานการพูดถึงเรื่องปัญหาเชิงคุณภาพ เรื่องของทักษะ ทุกคนจะมองไปที่เรื่องของบุคลากรและการเงิน แต่ผมมองว่าปัจจัยสำคัญของทักษะจะใกล้เคียงกันจริง ๆ อยู่ที่เวลา เอาเวลาเป็นตัวตั้งเหมือนไม้ที่สูงไม่เท่ากันเป็นเรื่องของความชำนาญเพราะความแตกต่างระหว่างบุคคลที่ฝึกวิชาชีพไม่เท่ากัน

หน้าที่หรือภารกิจ 4 งานเรื่องของคุณภาพสถานประกอบการ ความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการกับสถานศึกษา ผมมองว่ายังขาดการวางแผนร่วมกันระหว่างหน่วยฝึกวิชาชีพกับสถานประกอบการในการที่ไม่ได้คิดร่วมกัน แต่มาทำงานด้วยกันทำให้จะลำบากหากคิดร่วมกัน ทำร่วมกันก็จะได้รับคำตอบมากยิ่งขึ้น

หลักสูตรที่สำคัญต่อการจัดการศึกษาของอาชีวศึกษา สภาพปัจจุบันได้สร้างคุณภาพของสถานศึกษาหรือไม่ ควรจะมีการปรับเปลี่ยนไหม เช่น หลักสูตรปิโตเลียมเน้นภาษาอังกฤษสามารถจะโต้ตอบด้วยภาษาอังกฤษได้

ในฐานะครูผู้สอนหลักสูตรที่มีปัญหาคือหลักสูตรใหม่บังคับให้เด็กออกฝึกงาน 1 เทอม วิชาจึงต้องตัดออกไปเรียนก่อนจะออกฝึกงาน ทำให้ผลการเรียนออกมาไม่ดีเพราะเรียนหนักเกินไป เด็กที่ตกในภาควิชาปกติต้องเรียนในภาคฤดูร้อน ให้ปฏิบัติและสอบถึง 5ครั้งเต็ม 80 คะแนนได้ถึง 79 เรียนหนักเด็กรับไหวหรือไม่ ควรเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของหลักสูตร

Prince of Songkla University Pattani Campus

เนื่องจากถูกพาดพิงขอแสดงความคิดเห็นว่าหลักสูตรของปิโตเลียมเราทำเอง เราทำร่วมกับบริษัทโททาล เอางานที่พนักงานจะไปฝึกมาเป็นต้นแบบในการเรียนการสอน จึงคิดรูปแบบว่าภาษาอังกฤษต้องมาเป็นอันดับแรก วิชาในโครงสร้างของปีที่หนึ่งจึงมาเป็นกรอบใหญ่ เน้นภาษาอังกฤษให้มาก วิชาชีพน้อย พอไปปีที่สองลดภาษาอังกฤษแต่เติมวิชาชีพให้มากขึ้น จะได้เข้าใจในวิชาชีพ เราเคยทำขออนุมัติกรมไปแต่ถูกตัดด้วยเกรงว่าจะไปสนับสนุนต่างประเทศ มีการเลือกเรียนวิชาเลือกเสรีค่อนข้างจะมาก มีวิชาแปลกปลอมค่อนข้างจะเยอะ ฝึกทักษะไม่ได้ออกไปทางเชี่ยวชาญอย่างแท้จริง เช่น ด้านช่างยนต์ก็ไปเรียนในวิชาสามัญค่อนข้างจะมาก เด็กถูกไล่ออกเพราะตกวิชาสามัญแต่ผ่านในการสอบวิชาชีพ ควรเน้นให้เด็กทำงานอย่างมีทักษะ ครูสามัญที่มีความเข้มแข็งจนเด็กเรียนไม่ได้

เรื่องงบประมาณเราบริหารงานอย่างอึดอัดมาก เราตอบไม่ได้ว่าเราต้องการต่อหัวคนละเท่าไร เงินอุดหนุนขั้นพื้นฐานจึงแจ้งไม่ได้ พอบริหารงานไปจึงทำให้เงินไม่เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีเงินน้อยแต่ไม่ค่อยได้เน้นในเรื่องของการจัดการ หากมองภาพในวิทยาลัยต่าง ๆ สิ่งอำนวยความสะดวกมีค่อนข้างมาก ไม่ได้คิดในการทำงานร่วมกัน เงินเท่าไรก็ไม่เพียงพอหากขาดการจัดการที่ดี เช่น เทคโนโลยีการยางน่าจะเป็นหน้าที่ของเกษตรที่ต้องเอามาแปรรูป มาวิเคราะห์ ไม่อยากเอาเด็กช่างกลมาเรียนเรื่องการยางแต่ควรสอนวิธีการใช้เครื่องจักรการร่วมกันในเรื่องทรัพยากรครุภัณฑ์ งบประมาณเท่าไรก็ไม่เพียงพอ คนไทยไม่เคยชินกับการร่วมกันทำงาน ควรร่วมกันทำงาน นอกเหนือจากการช่วยเหลือต้องมาช่วยกันทำงานยืมบุคลากรมาสอนกันได้ เอามารวมกันในงานแล้วก็เอามาวางไว้ที่เดิม

การสอนเสริมภาษาอังกฤษ จีน มาเลย์ มีการเริ่มสอนในปีการศึกษาหน้า ไม่ได้ทำให้เวลาของการเรียนกระทบเพราะเรียนนอกเวลา ที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลาเราได้ส่งครูไปเรียนและสอนที่ประเทศจีนมีการฝึกไว้และเมื่อกลับมาก็จะมาสอนในเรื่องการโรงแรมการท่องเที่ยว

ในส่วนของวิทยาลัยด้านพาณิชยการควรเติมความรู้ให้มากที่สุด เติมในเรื่องภาษาอังกฤษในลักษณะของการเพิ่มชั่วโมงบิน ไม่ได้เพิ่มในหลักสูตร เราสอนให้แล้วคุณต้องไปหาชั่วโมงบินออกมาต้องไปหาประสบการณ์เอง เข้าไปเติมเต็มโดยมีคอมพิวเตอร์บทเรียนภาษาอังกฤษ โดยที่ครูไม่จำเป็นต้องเข้าไปเช็คชื่อ เราถือว่าเป็นชั่วโมงบินหากวิชาปกติตกเอามาเป็น

Prince of Songkla University Pattani Campus

เกณฑ์ให้ผ่านเกณฑ์ได้หากมีการเข้าเรียน หาผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์มาสอน หากจุดเน้นของวิทยาลัยชัดเจน ขึ้นอยู่กับผู้บริหาร ขึ้นอยู่กับโครงสร้าง คณะกรรมการของวิทยาลัยที่น่าจะเข้มแข็ง คณะกรรมการสถานศึกษามีอยู่แต่ไม่เข้มแข็ง เปลี่ยนผอ.ก็เปลี่ยนครั้งหนึ่ง ไม่ได้สืบสานนโยบายโครงการกันต่อ จึงเกิดปัญหาเรื่องการพัฒนาทักษะ จึงต้องพัฒนาให้เป็นโครงสร้างที่เข้มแข็ง

หลักสูตรต้องมีการคิดกันเองในพื้นที่ แต่กรอบใหญ่คงไม่มีใครกล้าจะฉีกมุมออกไปจากที่รัฐบาลกำหนด ส่วนเกินคือภาระหนักเป็นพื้นที่ 3 ประเทศ หรือ 4 ประเทศไม่ว่าสาขาวิชาอะไรทั้งภาคบังคับและวิชาเลือกเสรี แต่มีส่วนหนึ่งที่เป็นจุดด้อยคือสัมฤทธิผลทางการศึกษาค่อนข้างต่ำ ทำอย่างไรถึงจะเห็นว่าจุดอ่อนจะมาเสริมในเรื่องของหลักสูตรได้ควรมีการปรับพื้นฐานและหลักสูตรให้สอดรับกับภารกิจที่เพิ่มขึ้น ต้องจัดให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของภูมิภาค

การจัดหลักสูตรอิงส่วนกลางบ้างและจำเป็นต้องมีความร่วมมือระหว่างภาครัฐภาคเอกชนและกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หากคิดร่วมกัน ทำร่วมกัน ในสามเหลี่ยมเศรษฐกิจจะพัฒนาได้ตรงกับความต้องการของภูมิภาค

****

Prince of Songkla University Pattani Campus

ภาคผนวก

(ค)

Prince of Songkla University
Pattani Campus

บทสัมภาษณ์

ผู้ให้การสัมภาษณ์มี ดังนี้

1. นายกำจัด บุญพันธ์ ผู้อำนวยการสถาบันภาคใต้ 1
2. นายไพบูลย์ เพ็ชรสงคราม ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างยะลา จังหวัดยะลา
3. สนทนากลุ่มกับคณาจารย์วิทยาลัยสารพัดช่างยะลา จังหวัดยะลา
4. นายสุเมธ อรุณกมล ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
5. นายมนัส สุวรรณพงษ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยประมงติณสูลานนท์ จังหวัดสงขลา
6. นายเกิมแก้ว จุ้ยชุม ผู้ช่วยผู้อำนวยการ วิทยาลัยการอาชีพละงู จังหวัดสตูล
7. นางสุวรี วัณณะสุด หัวหน้างานวางแผนการศึกษาและงบประมาณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา จังหวัดสงขลา
8. นางสุวิวดี อินทสุวรรณโณ หัวหน้างานวิจัยและพัฒนา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา จังหวัดสงขลา
9. นายศราวุฒิ จินตมากุล ผู้ช่วยผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส
10. นายนิพนธ์ ภู่พลับ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี จังหวัดนราธิวาส
11. นายสุวพันธ์ สุนทรวงศ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพปัตตานี จังหวัดปัตตานี

รายละเอียดคำสัมภาษณ์มีประเด็นต่าง ๆ ดังกล่าวเป็นรายบุคคลตามลำดับ ดังนี้

Prince of Songkla University Pattani Campus

สัมภาษณ์ นายกำจัด บุญพันธ์ ผู้อำนวยการสถาบันภาคใต้ 1

1. นโยบายที่กำหนดไว้สอดคล้องหรือไม่

ในพื้นที่ห้าจังหวัดนี้สอดคล้องดีแล้ว ขณะนี้ได้แบ่งเป็น 28 สถาบัน ในเขตสามเหลี่ยมเศรษฐกิจนี้มีสถาบันอาชีวศึกษาภาคใต้ 1-2 ส่วนกลางได้มอบหมายให้ดำเนินงานตามศักยภาพ ซึ่งไม่เหมือนกันในแต่ละพื้นที่ ต้องให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม

2. เชิงปริมาณ

ครูอาจารย์

2.1 ในภาคใต้ ไม่เพียงพอ มีน้อยมาก เนื่องจากระบบการบรรจุคนเข้ารับราชการ มีการรับสมัครและสอบที่ส่วนกลาง จะได้คนจากภาคอื่น ๆ มาอยู่ประมาณ 1-2 ปี ก็ย้ายออกไป จะได้คนใหม่มาอยู่ตลอดเวลา เป็นปัญหาหลัก

2.2 ความรู้ความสามารถครูอาจารย์ที่มีอยู่มีประสิทธิภาพเนื่องจากอยู่มานาน ไม่ย้ายไปไหน ทางด้านทักษะฝีมือจะดีมีการพัฒนามาตลอด

2.3 มีการพัฒนาด้านการฝึกทักษะ อบรม พัฒนาในสถานประกอบการ 3-4 เดือน

3. ความร่วมมือกับสถานประกอบการดีขึ้น สถานประกอบการยอมรับในฝีมือ ความอดทน ความขยัน มีความเชื่อว่าฝีมือที่ผลิตออกไปอยู่ในเกณฑ์ดี

3.1 ปัญหาเกี่ยวกับสถานประกอบการคือ มีจำนวนน้อยไปแก้ไขโดยใช้โรงเรียน-โรงงาน เดิมระบบทวิภาคีเป็นโรงงาน-โรงเรียน แต่โรงเรียน-โรงงานคือการจัดให้สถานศึกษาเป็นโรงงาน รับงานภายนอกหรือสถานประกอบการภายนอกส่งงานมาผลิตที่วิทยาลัย โดยโรงเรียนรับงานมาให้นักศึกษา ขณะนี้ได้มีนโยบายออกมาแล้ว ผู้อำนวยการสามารถอนุมัติรับงานการค้าได้ เครื่องมืออุปกรณ์ชาดแคลน ต้องยอมรับว่าราชการไม่สามารถจัดซื้อได้มีเครื่องมือน้อย เมื่อจัดแบบโรงเรียน-โรงงานจะแก้ปัญหาในการส่งนักเรียนไปฝึกงานในสถานประกอบการได้มาก

3.2 งบประมาณ นอกจากรัฐจัดเงินอุดหนุน และมีเงินรายได้อื่น ๆ หากโรงงานส่งงานมาให้ก็จะสามารถลดค่าวัสดุไปได้ รายได้จะแบ่งให้ นักศึกษา 60% ครูอาจารย์ 20% และให้สถานศึกษา 20%

Prince of Songkla University Pattani Campus

4. นักศึกษาที่ผลิตออกไปตรงตามความต้องการในท้าจังหวัดมากทุกสาขาวิชา เนื่องจากผู้ที่สำเร็จการศึกษาไม่ประสงค์ที่จะทำงานในพื้นที่จะเข้าไปหางานทำในกรุงเทพฯ และปริมณฑล จึงเป็นปัญหาในการผลิตฝีมือแรงงานของจังหวัดชายแดนภาคใต้

4.1 นักศึกษาประมาณ 50% เป็นนักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลาม เมื่อจบออกไปจะไปทำงานในต่างประเทศ เช่น ประเทศมาเลเซียเพราะมีรายได้ที่ดีกว่า มาเลเซียและอินโดนีเซียจะมีความชำนาญด้านช่างเทคนิคเทียบกับประเทศไทยไม่ได้ เพราะเขาไม่ได้ผลิตแบบประเทศไทย มีการใช้ภาษาได้ดีในด้านภาษามลายูเท่านั้น

4.2 นักเรียนอาชีวศึกษาจะมุ่งเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นมากกว่าเพราะค่านิยมในการสำเร็จการศึกษาแล้วได้รับปริญญาตรี พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาหากได้รับความเห็นชอบแล้วจะเปิดสอนได้ถึงระดับปริญญาตรี ตอนนี้ก็เปิดแล้วแต่ไม่เรียกว่าปริญญา เป็นการเทียบเท่า ในปี พ.ศ. 2547 จะเป็นระดับปริญญาตรีเทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.) ในสาขาวิชาต่าง ๆ

4.3 ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 1 จะมีสถานศึกษาที่เปิดระดับปริญญาตรีได้ ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคยะลา วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส วิทยาลัยเทคนิคปัตตานี วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา เป็นต้น

5. กรณีที่มีหลายสถานศึกษาในสังกัดได้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เป็นนโยบายที่ชัดเจนอยู่แล้ว ครูอาจารย์สามารถไปปฏิบัติงานในวิทยาเขตอื่น ๆ ได้ เครื่องมือ-อุปกรณ์สามารถใช้ร่วมกันได้ การโอนถ่าย คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ ไม่เป็นปัญหา

6. วิทยาลัยประมงที่จังหวัดปัตตานี มีนักศึกษาเกือบร้อยคน ประมงจะเกี่ยวข้องกับแรงงานแนวโน้มในการพัฒนาเป็นไปได้สูง ด้านพาณิชยกรรมที่ไปเชื่อมกับมาเลเซียและอินโดนีเซีย นักศึกษาเราไม่เสียเปรียบ ในสามจังหวัดมีการส่งนักศึกษาจากมาเลเซียมาเรียนที่วิทยาลัยอาชีวศึกษา 40 คน ด้านอาหารและธุรกิจ ด้านวิชาชีพจะด้อยกว่าเมืองไทยมาก เช่น ร้านอาหารมาเรียนที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพื่อจะไปประกอบอาชีพในมาเลเซีย งานด้านอาหารและช่างอุตสาหกรรมเป็นที่ต้องการของมาเลเซีย งานตกแต่ง ซ่อมแซมจะมีมากในแถบชายแดนโดยใช้อะไหล่จากมาเลเซีย ช่างเชื่อมรับงานไม่ทัน ค่อนข้างร่ำรวย ในแง่ภาษาที่อาจจะเสียเปรียบอยู่บ้าง ด้านคุณธรรมและจริยธรรมไม่มีปัญหา

Prince of Songkla University Pattani Campus

7. ในประเทศมาเลเซียมีการส่งเสริมธุรกิจและอุตสาหกรรม ซึ่งจะเอื้อให้กับคนห้าจังหวัดภาคใต้มาก เนื่องจากแรงงานมีฝีมือดี ค่าแรงถูก และไม่มีปัญหาในการอยู่ร่วมกัน หากรัฐบาลใช้ยุทธศาสตร์ทางด้านวัฒนธรรมเป็นจุดพัฒนาการศึกษา จะทำให้ภูมิภาคนี้เจริญขึ้น

8. สิ่งที่สถานประกอบการต้องการได้รับการสนับสนุน ได้แก่

8.1 บุคลากรที่จะไปช่วยเหลือในด้านการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาที่ไปฝึกงาน เช่น หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การนิเทศให้คำปรึกษางานในสาขาต่าง ๆ

8.2 การแก้ปัญหาโดยการให้นักศึกษาไปฝึกงาน 1 ภาคเรียนโดยจัดให้เป็นชั่วโมงสอนแล้วให้ไปอยู่กับสถานประกอบการ การฝึกงานช่วงนี้ต้องการมาก เมื่อก่อนฝึกแค่ 10 สัปดาห์ เพิ่มเป็น 4 เดือนที่จะให้ครูอาจารย์อยู่กับสถานประกอบการ สถานประกอบการจะได้แรงงานจากนักศึกษาที่ไปฝึก ไม่ต้องมีการจ้างงาน

8.3 สถานประกอบการไม่มีการแข่งขัน ส่วนใหญ่เจ้าของหรือหัวหน้างานจะจบมาจากสายอาชีพซึ่งจะคอยช่วยเหลืออยู่แล้ว ตลอดจนรับเป็นพนักงานในภายหลัง แต่นักศึกษาจะต้องการไปเรียนต่อมากกว่า

9. จำนวนสถานศึกษากับการเพิ่มของประชากรคาดว่าจะเพียงพอ จากจำนวน 16 สถานศึกษาสามารถรับได้ถึงแสนคน ทั้งนี้ในปัจจุบันจะมีระบบเทียบโอนการสอนทั้งภาคปกติและภาคนอกเวลา

10. สาขางานยอดนิยมคือ ช่างยนต์ สาขาที่เด็กไม่นิยมเรียนคือช่างเชื่อมและช่างก่อสร้าง สาขาที่จะเปิดใหม่คือคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศ จังหวัดปัตตานีและนราธิวาสเหมาะสำหรับธุรกิจประมง ส่วนการต่อเรือและซ่อมบำรุงจะมีที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม มีเปิดที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาอยู่แล้ว เทคโนโลยียางจะเปิดที่ยะลาในปีนี้รับ ปวช. และ ม.6

11. ทุกจังหวัดจะมี "ศูนย์อาชีวร่วมด้วยช่วยประชาชน" ส่งเสริมการท่องเที่ยวและธุรกิจเปิดทั่วประเทศ หากต้องการทราบอะไรให้ติดต่อได้จากศูนย์นี้โดยผ่านศูนย์กลาง โดยสามารถขอความช่วยเหลือ เช่น รถเสีย บ้านพัง อุทกภัย จะเริ่มเปิดให้บริการในวันที่ 1 ธันวาคม นี้

Prince of Songkla University Pattani Campus

สัมภาษณ์ นายไพบูลย์ เพ็ชรสงคราม ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างยะลา

1. นโยบายการพัฒนาทักษะอาชีพสอดคล้องกับการพัฒนาภาคใต้หรือไม่

วิทยาลัยสารพัดช่างมีหลักสูตรเรียนรอบเช้า รอบค่ำ และให้ความสำคัญกับประชาชนเพื่ออ่านออกเขียนได้ ให้สามารถพัฒนาทักษะฝีมือพื้นฐาน เปิดสอนระดับ ปวช. และ ปวส. เดิมเป็นการจัดแบบสะสมหน่วยกิตแต่มีผู้มาเรียนน้อย จึงได้ปรับยุทธศาสตร์เชิงรุกในเรื่องการเข้าหากลุ่มเป้าหมาย ต้องแข่งกับวิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยอาชีวศึกษาและโรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม วิทยาลัยได้ขอรายชื่อจาก กศน. ที่มีอายุระหว่าง 20-25 ปี ส่งทางไปรษณีย์เพื่อให้มาเรียน ช่างยนต์และช่างไฟฟ้า โดยได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี ปัญหาเกิดจากผู้เรียนส่วนหนึ่งที่เข้าเรียนที่ไหนไม่ได้หรือไม่ได้เรียนในสิ่งที่ต้องการ เช่น ต้องการเข้าช่างยนต์ มาอยู่ที่วิทยาลัยระยะหนึ่ง จัดการระบบแนะแนวให้มาศึกษาเรียนรู้เครื่องมืออุปกรณ์ฝึกปฏิบัติจริง

2. ชุมชนให้การสนับสนุนหรือสนใจวิชาชีพหรือไม่

สนใจมากปีหนึ่ง ๆ มีจำนวนประมาณ 2,000 – 3,000 คน เหตุผลเพราะว่าประชาชนสนใจเรื่องวิชาชีพระยะสั้น ชั่วโมงละ 1 บาท และชั่วโมงละ 5 บาทในด้านคอมพิวเตอร์และขับรถยนต์ ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติ โรงเรียนมัธยมส่งนักเรียนมาเรียนภาคเรียนละ 1,200-1,500 คน มีความต้องการด้านช่างยนต์และพาณิชยกรรมเป็นพิเศษ ทำอย่างไรให้มาสนใจช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างไฟฟ้า ช่างก่อสร้าง ช่างเชื่อม เพิ่มขึ้น

3. สาขาวิชาที่ขาดแคลนในตลาดแรงงานมีสาขาใดบ้าง

ในตลาดแรงงานจะขาดช่างฝีมือคอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์มาก เดิมเป็นช่างมอเตอร์ไซด์ ในช่วงไม่ถึง 20 ปีนี้จะเปลี่ยนแปลงมาก ภาครัฐควรช่วยเหลือประชาชน หากมีฝีมือจะทำให้รายได้เพิ่มมากขึ้น ขณะนี้รัฐบาลให้การสนับสนุนด้านการเงินต่อหัวน้อย จัดหลักสูตรตามความสนใจชาวบ้าน เป็นประโยชน์ในการพัฒนาฝีมือแรงงานในห้าจังหวัดชายแดนภาคใต้

Prince of Songkla University Pattani Campus

4. ทรัพยากรครู-อาจารย์ งบประมาณเพียงพอหรือไม่

ครูอาจารย์มีเพียงพอและสามารถเชิญจากภายนอกหรือสถานประกอบการมาช่วยสอน ปัญหาในด้านบุคลากรคือส่วนใหญ่เป็นครูอัตราจ้าง พัฒนาทักษะแล้วเมื่อมีความชำนาญก็จะไปทำงานที่อื่น หรือบรรจุรับราชการของหน่วยงานอื่น ด้านงบประมาณไม่ขาดแคลน จำนวนนักเรียนประมาณ 3,000 คนต่อปี มีงบบำรุงการศึกษา 500,000 บาทในแต่ละปี อยากจะเปิดวิชาชีพที่หลากหลาย กลุ่มแม่บ้านในชนบทต้องการฝีมือตัดเย็บเสื้อผ้า

5. การร่วมกับสถานประกอบการ

ต้องเชิญภาคเอกชนที่มีศักยภาพสูงกว่ามาช่วยการสอน เช่น การถ่ายรูป อัดภาพ เรียงพิมพ์ จะให้เรียนเพิ่มในช่วงปิดภาคเรียน

6. การท่องเที่ยวควรจัดหรือไม่

วิทยาลัยมีโครงการที่จะจัดหลักสูตรนวดแผนโบราณ ตลอดจนจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อเป็นมัคคุเทศก์ มาลง ซึ่งตลาดแรงงานมีความต้องการ

7. ด้านภาษาในท้าจังหวัดมีปัญหาต้องการพัฒนาแรงงานหรือไม่

พื้นฐานภาษาถิ่นดี ควรเปิดให้เรียนรู้ภาษาจีน ภาษามาเลย์ เป็นภาษาที่จำเป็นในท้องถิ่น ซึ่งจะประกอบอาชีพได้ กลุ่มผู้เรียน ได้แก่ กลุ่มนักร้อง ผู้ประกอบการ ร้านอาหาร เป็นต้น

8. ด้านจริยธรรมและคุณธรรมเป็นอย่างไรบ้าง

สำหรับไทยมุสลิมจะมีความเหนียวแน่นในเรื่องวัฒนธรรมและจริยธรรมมาก วิทยาลัยกำลังรณรงค์เรื่องการป้องกันยาเสพติด

9. สถานประกอบการขอให้ช่วยในเรื่องอะไรบ้าง

สถานประกอบการขอให้จัดส่งข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง จัดให้มีการประเมินผลและรายงานให้ทราบอย่างต่อเนื่องด้วย นอกจากนี้การจัดกิจกรรมทางวิชาการควรจะมีการประสานงานร่วมกันกับภาคเอกชนหรือกับสถานประกอบการ

Prince of Songkla University Pattani Campus

สนทนากลุ่มกับคณาจารย์วิทยาลัยสารพัดช่างยะลา

1. การให้การศึกษาของสถานศึกษา กรมอาชีวศึกษาถือได้ว่ามีการผลิตตามสาขาวิชาชีพมานานแล้ว มีช่างอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม ศิลปกรรม การผลิตให้สอดคล้องกับ IMT-GT ต้องดูว่าการผลิตนักศึกษาในสาขาต่าง ๆ ไปทำงานที่ใด หากอยู่ในประเทศไทยใครเป็นผู้ลงทุน หากมีการลงทุนทางธุรกิจในพื้นที่มีปัญหาในเรื่องของการลงทุนตั้งแต่สงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส เข้าใจว่ามีมากพอ โดยเฉพาะในเรื่องของวัตถุดิบ เช่น ที่ปัตตานีให้เป็นศูนย์อาหารฮาลาล หากมีนักลงทุนเป็นชาวต่างประเทศต้องคำนึงถึงภาษาที่ใช้เข้าใจว่าจะรับทั้งระดับ ปวช. ปวส. แต่ต้องเน้นในเรื่องภาษา เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ยังต้องพัฒนา ด้านพาณิชยกรรมอาจมีเรียนภาษาบ้าง แต่เข้าใจว่าในการจ้างงานอาจแตกต่างกัน ต้องแก้ปัญหาเพื่อรองรับ ภาษาที่ใช้ในงานช่าง เพื่อการสื่อสาร เนื่องจากนักลงทุนที่เป็นชาวต่างประเทศ ผู้ปฏิบัติงานกลุ่มหนึ่งต้องเป็นชาวต่างประเทศ ด้านวิชาชีพมีปัญหาอยู่บ้างในเรื่องนักศึกษาที่ทำการฝึกไม่ได้รับประสบการณ์ตรงจากสถานประกอบการเท่าที่ควร เนื่องจากจำนวนสถานประกอบการไม่เพียงพอ หากไปฝึกกับระบบราชการก็เป็นราชการ หากเป็นเอกชนก็เป็นเอกชนไป ในการส่งไปฝึกข้ามจังหวัดสามารถทำได้แต่ก็จะไปซ้อนกับพื้นที่ซึ่งมีนักศึกษาฝึกงานอยู่แล้ว และมีข้อจำกัดในการนิเทศ

2. ในส่วน IMT-GT ต้องมองให้ลึกถึงพื้นฐานของนักเรียนที่จะมาเรียนใน สถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาจะมาโดยการสอบหรือมาเองจะมีพื้นฐานการศึกษาในระดับที่ปานกลางถึงอ่อน จากการสอบคัดเลือกมาจากจังหวัดอื่น ๆ แล้วมาสอบแข่งขันเข้าอยู่ประมาณหนึ่งปีก็ย้ายกลับไปยังภูมิลำเนาตนเอง หลักสูตรบางส่วนมีการเปลี่ยนแปลงแต่บางส่วนยังคงเดิมอยู่ ต้องพัฒนาหลักสูตร เช่น ช่างยนต์ต้องให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง ต้องการให้เน้นในเรื่องการพัฒนาบุคลากร และจำนวนของบุคลากรสถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดเล็กก็ต่างกันมาก ข้าราชการมีศักยภาพที่สูงกว่าลูกจ้างชั่วคราวมีจำนวน 2-3 คน ในแต่ละสถานศึกษา คุณภาพยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ครูอาจารย์มีงานประจำที่ค่อนข้างเยอะทำให้ไม่มีเวลาในการพัฒนางาน ความพร้อมของบุคลากรถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ สถานประกอบการมีน้อย หากจะให้ไปเรียนที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จะมีค่าใช้จ่ายสูง มีข้อจำกัดในการนิเทศ เมื่อวิทยาลัยส่งนักศึกษาไปแล้วต้องติดตามผลและในการนิเทศ

Prince of Songkla University Pattani Campus

3. โครงการ IMT-GT เท่าที่ติดตามไม่แน่ใจว่าจะเน้นอะไร เช่น อาหาร บริการ สารสนเทศ ซึ่งยังไม่สามารถสรุปได้ เมื่อเป้าหมายไม่ชัดเจนจึงยังไม่รู้ว่าจะผลิตอะไร ในด้านช่างวิทยาลัยผลิตมาตลอด คิดว่ามาถูกทาง ไม่ว่าจะเปลี่ยนแปลงอะไรก็มาต่อยอดได้ ระบบที่เดินมาถูกทางแล้วคือระบบทวิภาคี โดยจัดให้สถานประกอบการฝึกในส่วนที่เป็นเรื่องเฉพาะ ส่วนที่เป็นพื้นฐานมาฝึกในสถานศึกษา วุฒิภาวะของนักเรียนยังไม่มากจึงมีปัญหาในการฝึก ต้องมีพื้นฐานที่เพียงพอ ต้องสอนให้มีคุณภาพ อาชีวศึกษาได้แก้ปัญหาโดยนำเด็กเข้ามาอยู่ในระบบ ดังนั้น IMT-GT ต้องมีเป้าหมาย นโยบายที่แน่นอน จะสามารถผลิตวิชาชีพเพื่อรองรับภูมิภาคห้าจังหวัดชายแดนภาคใต้

4. การสนองตอบต่อท้องถิ่นในเรื่องยางพารา ทางวิทยาลัยกำลังดำเนินการอยู่ ซึ่งต้องให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาที่สนองตอบต่อท้องถิ่น เยาวชนที่เรียนในพื้นที่ต้องช่วยในเรื่องการฝึกฝีมือแรงงานให้มาก ขณะนี้ความต้องการของรัฐและตลาดแรงงานยังไม่ไปด้วยกัน เช่น ต้องการแรงงานในอุตสาหกรรม 100 คน แต่ผลิตได้ไม่ถึง ต้องทำงานที่ไม่ตรงกับสาขาที่สำเร็จการศึกษา นอกจากนี้ในอาชีวศึกษาได้มีการจัดการสอนในด้านการจัดการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม ซึ่งจะไปทำงานภาคธุรกิจคิดคำนวณกำไรขาดทุนและหาตลาด เป็นหลักสูตรที่ดำเนินการอยู่แล้ว คนที่เรียนจบด้านอาชีพแล้วไปต่อยอดที่สถาบันราชภัฏ ควรจะต่อทางด้านช่าง เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพเพิ่มขึ้น

4.1 การผลิตบุคลากรออกมาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน คิดว่าควรจะมีการวิเคราะห์ช่องทางมืออาชีพ ซึ่งอาชีวศึกษาได้ทำมาแล้วแต่การนำมาปฏิบัติยังไม่ชัดเจน เช่น ช่างยนต์ แยกเป็น ล้างอัดฉีด ปะยาง เคาะพ่นสี ฯลฯ หากมีการเน้นไปในแต่ละเรื่องก็เอาตัวรอดแล้ว ถ้าจะมีการฝึกทักษะเพิ่มเพื่อบูรณาการช่างฝีมือก็จะทำให้สามารถทำได้หลายอย่าง

4.2 ท้องถิ่นต้องการอะไร ที่มาเรียนก็ต้องการจะไปให้ถึงปริญญาตามค่านิยม การบริหารยังต้องการรอส่วนกลางตัดสินใจอยู่ซึ่งไม่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น การพัฒนาทักษะวิชาชีพหนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล (OTOP) ของรัฐบาล ควรนำมาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดแนวทางการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในท้องถิ่น

Prince of Songkla University Pattani Campus

สัมภาษณ์ นายสุเมธ อรุณกมล ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ได้พัฒนาทักษะอาชีพเพื่อรองรับ IMT-GT โดยพื้นฐานศักยภาพของหลักสูตรได้พัฒนาฝีมือแรงงาน แต่ในส่วนของการสื่อสารเพื่องานอาชีพต้องปรับปรุงทั้งตัวหลักสูตร ครูผู้สอน โดยเฉพาะด้านช่างอุตสาหกรรมได้มีการทุ่มเทให้กับการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถสื่อสาร มีความเข้าใจในการสั่งการ

1. หลักสูตร ควรจัดหลักสูตรของท้องถิ่นปรับให้สอดคล้องกับส่วนกลางที่มีอยู่แล้ว สามารถนำสาระของงาน IMT-GT เข้าไปในหลักสูตรท้องถิ่นได้

2. การพัฒนา IMT-GT มีปัญหาคือยังไม่มีจุดเน้นที่ชัดเจน ควรเน้นว่าในห้าจังหวัดชายแดนภาคใต้ควรจะมีลักษณะพิเศษอะไรบ้าง

3. ศักยภาพครูอาจารย์พอเพียงหรือไม่

ในระดับวิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยอาชีวศึกษา และวิทยาลัยสารพัดช่าง จะมีความพร้อม แต่วิทยาลัยการอาชีพมีการจ้างงานเป็นครั้งคราวยังไม่พอเพียง วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ เน้นอุตสาหกรรม มีความชัดเจน เช่น แผนกปิโตรเลียมได้ฝึกปฏิบัติตรงกับการทำงานจริง นักเรียนแต่งกายปฏิบัติงานจริงเสมือนอยู่ในหน่วยงานจริง การพัฒนาบุคลากรยังขาดงบประมาณ สื่อ วัสดุ เป็นต้น

4. แนวโน้มที่ควรจะเป็นในห้าจังหวัดภาคใต้ควรให้การสนับสนุนให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษต้องลงทุนเพิ่มมากกว่านี้ หากมาเรียนอาชีพใดต้องฝึกในเรื่องนั้น ไม่ควรไปต่อยอดในสาขาอื่น ๆ ซึ่งจะทำให้สูญเสียทักษะฝีมือที่ร่ำเรียนมาในระดับ ปวช. หรือ ปวส.

5. การเปิดปริญญาตรี

5.1 ต้องพัฒนาครูให้มากขึ้น มีวุฒิสาขาวิชาเฉพาะ

5.2 ควรให้สถานประกอบการเข้ามาร่วมมือในการผลิต

5.3 ความชำนาญแต่ละสถาบันต้องไม่ซ้ำกัน ใครจะผลิตอะไรต้องจัดเป็นเรื่อง ๆ ไป ขณะนี้เน้นที่ช่างยนต์ ช่างกล ช่างเชื่อม ต้องมาปรับปรุงสูตรเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน เช่น บริษัททัฟโคท ทำงานสีแต่เราไม่ได้ผลิตคนไปทำงานสีเลย หากร่วมมือกันฝึกงานจริง จบ ปวส. เข้าทำงานกับบริษัทได้เลย เป็นต้น

Prince of Songkla University Pattani Campus

สัมภาษณ์ นายมนัส สุวรรณพงษ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยประมงติณสูลานนท์ จังหวัดสงขลา

1. วิทยาลัยได้จัดหลักสูตรและเปิดสอนมี 3 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ หลักสูตรอุตสาหกรรมประมง หลักสูตรคอมพิวเตอร์

2. หลักสูตรที่สอดคล้องกับท้องถิ่น ได้แก่ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ส่วนหลักสูตรประมงต้องอาศัยความร่วมมือจากภาคเอกชน เช่น ได้กำลังมาช่วยสอน

3. ผลผลิตนักเรียนจบแล้วไม่ทำงานตรงกับที่ศึกษามา เพราะไม่มีความอดทนกับงานหนักและความลำบาก ต้องออกทะเลเป็นระยะเวลานาน งานมีมาก นักเรียนไทยไม่สนใจทำ บริษัทประมงมีความพร้อมที่จะรับนักเรียนทั้งหมด

4. นโยบายของรัฐบาลไม่สอดคล้องกับความต้องการของการศึกษาและความต้องการที่แท้จริงในการพัฒนา สถาบันการศึกษามีปริมาณเพียงพอแต่ขาด อุปกรณ์ วัสดุ ครุภัณฑ์ บุคลากร

5. ความร่วมมือระหว่างประเทศต้องเป็นเรื่องนโยบายจึงจะต่อเนื่อง เพราะถ้าทำเฉพาะในระดับสถานศึกษาเท่านั้นจะไม่มีงบประมาณเพียงพอในการดำเนินงาน เช่น โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา ทางสถาบันไม่มีเงินสนับสนุนให้นักศึกษาไป การหาเงินเองมีปัญหาในเรื่องระบบราชการ ระเบียบการเงินและการเสียสละของอาจารย์

6. ปัญหาด้านคุณภาพ

ด้านวิชาการ นักเรียนผ่านการคัดเลือกมาน้อย ตัวเลือกน้อย คาดหวังได้ไม่มาก นักเรียนยากจน ความรู้พื้นฐานไม่ดี

ด้านการฝึกปฏิบัติ ถ้าฝึกจากภาคเอกชนจะทำให้มีคุณภาพเชื่อถือได้ แต่ถ้าฝึกจากหน่วยราชการจะได้ผลน้อย

7. คุณธรรมและจริยธรรมของนักเรียนต้องพัฒนาเรื่องวินัยนักเรียนให้มาก เพราะถ้านักเรียนมีวินัยจะทำให้มีคุณธรรมหลาย ๆ อย่างตามมา

8. การรับนักเรียนเข้าเรียน ควรสำรวจนักเรียนที่มีความรู้พื้นฐานทางประมงเข้าเรียน ผู้เรียนต้องมีคุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะ ต้องฝึกความอดทน ความมุ่งมั่น และความขยัน หมั่นเพียร

Prince of Songkla University Pattani Campus

9. แนวทางการพัฒนาวิทยาลัย

ต้องพัฒนาให้สถาบันนี้เป็นศูนย์กลางประมงที่แท้จริง ทุ่มงบประมาณในสิ่งที่จำเป็น ทำโครงการร่วมกับภาคเอกชน ต้องพัฒนาในด้านภาษาที่ใช้สื่อสารให้มากขึ้น พัฒนาระบบคอมพิวเตอร์ให้ใช้ได้ในระดับสากลหรือนานาชาติมากขึ้น

สัมภาษณ์ นายเกิมแก้ว จุ้ยชุม ผู้ช่วยผู้อำนวยการ วิทยาลัยการอาชีพละงู จังหวัดสตูล

1. วิทยาลัยเปิดสอนหลักสูตรพาณิชยกรรม เช่น คอมพิวเตอร์ธุรกิจและการบัญชี ช่างอุตสาหกรรม ได้แก่ ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า

2. นักศึกษา 600 กว่าคน ปวช. และ ปวส. หลักสูตรระยะสั้น 2-3 รุ่น ขึ้นอยู่กับงบประมาณ หลักสูตรท้องถิ่น เช่น ขับรถยนต์ คอมพิวเตอร์ ตอนนี้ร่วมกับชุมชน ผู้เรียนสนใจช่างยนต์ ตลาดต้องการช่างต่อเรือ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งโดยร่วมมือกับภาคเอกชน ใช้ระบบทวิภาคี

3. หลักสูตรที่ควรเปิดเพิ่ม ได้แก่ ธุรกิจการท่องเที่ยว เพราะจังหวัดสตูลเป็นจังหวัดท่องเที่ยว

4. คุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนต้องปรับปรุงมาก ทั้งในด้านการมีสัมมาคารวะ มารยาท ระเบียบวินัย ปัญหาเข้มงวดกวดขันมากไม่ได้ เด็กจะออกจากระบบ

5. การหารายได้ของนักศึกษายังไม่มี วิทยาลัยกำลังเปิดช่างยนต์ให้การบริการเป็นแบบ โรงงานในโรงเรียน

6. ปัญหาของวิทยาลัย ได้แก่ ผู้เรียนไม่มีตัวเลือกหรือมีการสอบ บุคลากรมีน้อย ต้องใช้อัตราจ้าง งบประมาณไม่เพียงพอ การพัฒนาต้องวิเคราะห์ให้ได้ว่าสถาบันเหมาะจะทำอะไร แล้วทำในสิ่งที่วิทยาลัยมีความพร้อมจะสามารถพัฒนาไปได้ดี

Prince of Songkla University Pattani Campus

สัมภาษณ์ นางสุวรี วัณณะสุด หัวหน้างานวางแผนการศึกษาและงบประมาณ และนางสุวิวดี อินทสุวรรณโณ หัวหน้างานวิจัยและพัฒนา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา

1. วิทยาลัยเปิดหลักสูตรทั้งระดับ ปวช. และ ปวส. หลายสาขาวิชาทางด้านคหกรรม การบริหารธุรกิจ บัญชีและคอมพิวเตอร์ นอกจากนี้มีระบบทวิภาคี บริษัทส่งพนักงานมาฝึกอบรมเพื่อปรับวุฒิและยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ การผลิตนักศึกษาสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานเพราะผลิตออกไปส่วนใหญ่มีงานทำทั้งนั้น

2. ทางวิทยาลัยมีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา เช่น ชมรมภาษาอังกฤษ จ้างครูต่างประเทศมาช่วยสอน 2 คน เป็นชาวฟิลิปปินส์ เคยส่งนักศึกษาไปสาธิตและจัดงานด้านอาหารที่วิทยาลัยเมดาน ประเทศอินโดนีเซีย ขณะนี้ทางวิทยาลัยกำลังทำโปรแกรมสองภาษาโดยเฉพาะโปรแกรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว ธุรกิจบริการ เพราะเห็นว่าเป็นเมืองชายแดนและตลาดแรงงานมีความต้องการ ค่าใช้จ่ายผู้เรียนต้องออกค่าใช้จ่ายเอง ทางวิทยาลัยได้ประสานกับสถานประกอบการ

3. ความต้องการของหลักสูตรที่สอดคล้องกับการพัฒนาเขตพื้นที่ IMT-GT ได้แก่ การโรงแรมและการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมอาหาร คอมพิวเตอร์และการตัดเย็บเสื้อผ้า แต่ด้านเสื้อผ้ามีผู้เรียนน้อย ทางวิทยาลัยได้เตรียมความพร้อมด้านบุคลากรโดยส่งครูไปศึกษาต่อ 5-6 คน ต่อปี

4. ทางวิทยาลัยได้เข้าไปส่งเสริมอาชีพให้กับชุมชน เช่น OTOP จัดทำดอกไม้ด้วยใบยาง ทำธุรกิจร้านอาหาร และการจัดการด้านการตลาดให้กับชาวบ้าน

5. สาขาวิชาที่มีผู้เรียนมากที่สุดได้แก่ คอมพิวเตอร์และบัญชี ซึ่งมีความต้องการมาก การโรงแรมและการท่องเที่ยวต้องคัดเลือกคนที่มีบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ดี มีคุณธรรมและจริยธรรม นอกจากนี้หลักสูตรมัคคุเทศก์ที่เป็นภาษาอังกฤษสถานประกอบการที่จังหวัดกระบี่ยินดีต้อนรับนักศึกษาไปฝึกงานและจัดหางานให้

6. ทางวิทยาลัยมีการแก้ปัญหาในด้านคุณภาพ เช่น ความรู้ ความสามารถ จัดให้มีการทดสอบมาตรฐานวิชาชีพ มีการแข่งขันทักษะทั้งในระดับสถานศึกษาระดับภาคและระดับประเทศ

Prince of Songkla University Pattani Campus

7. ชุมชนสนับสนุนอุปกรณ์ เช่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบริจาครถยนต์เครื่องดนตรีไทย เครื่องดนตรีสากล และบริจาคเก้าอี้ เป็นต้น

8. วิทยาลัยมีจุดเด่นหลายอย่าง ซึ่งทางชุมชนได้ใช้บริการของวิทยาลัย ดังนี้

8.1 อาหาร รับจัดงานเลี้ยงและจำหน่ายที่ครัวตะแบก

8.2 มีผลิตภัณฑ์จำหน่าย เช่น ไวน์

8.3 เปิดสอนร้านมืออาชีพ เช่น เสื้อผ้า

8.4 การทอผ้า เช่น ผ้าเกาะยอ ตัดเสื้อชุดกีฬา เสื้อวอร์ม

8.5 การทำกรอบรูปวิทยาศาสตร์

8.6 ศูนย์อาหาร รับจัดงานแต่งงาน ตกแต่งเวที งานเลี้ยง

สัมภาษณ์ นายศราวุฒิ จินตมากุล ผู้ช่วยผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส

1. ความต้องการของตลาดทางวิทยาลัยผลิตสอดคล้องหรือไม่

ในจังหวัดนราธิวาสด้านอุตสาหกรรมมีน้อยมาก มีแต่โรงงานเล็ก ๆ เช่น โรงงานบะหมี่ สุไหง-โกลก โรงงานผ้าบาติก โรงงานช่างอุตสาหกรรม สาขาที่สอดคล้องกับที่เปิดสอนไม่มี ที่เปิดใหม่คือ แมคคาร์ทรอนิกส์ ก็ไม่มีตลาดรองรับ ที่สอนอยู่นักศึกษาจะไปทำงานภาคกลาง อาจารย์จะพาไปตามสถานประกอบการ เพื่อศึกษาดูงานช่างยนต์ตลาดจะต้องการน้อยลง มีการบูรณาการวิชาขึ้นมาใหม่ เป็น Mechatronics จบแล้วส่วนหนึ่งไปเรียนต่อที่สงขลา บางส่วนไปเรียนต่อภาคกลาง การจัดการศึกษาของที่วิทยาลัย ความจริงไม่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นนัก

2. นราธิวาสอยู่ใกล้มาเลเซีย จะพัฒนาอย่างไรให้ไปรองรับได้

ภาษาไม่ค่อยมีปัญหา แต่อาจจะมีแตกต่างบ้างเล็กน้อย แต่สื่อสารได้รู้เรื่องก็สามารถมีความรู้จากการเรียนนำไปใช้ได้ (โดยเฉพาะนักเรียนไทยมุสลิม) สามารถไปทำงานในมาเลเซียได้

Prince of Songkla University Pattani Campus

3. ถ้าจะปรับหลักสูตร จะพัฒนาจุดไหน

ต้องปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของบริเวณนี้ จุดแข็งของนราธิวาส ช่างไฟฟ้า เข้าโครงการเงินกู้ OECF (เงินกู้ญี่ปุ่น) ตอนนี้หมดสัญญาไปแล้ว อุปกรณ์ใช้งบประมาณ 50 กว่าล้านบาท

ปัญหา ไม่มีสถานประกอบการ สถาบันอาชีพ มีสถานประกอบการขนาดเล็ก เช่น นราคาร์แคร์ ไฟฟ้า เน้นบริการไฟฟ้ารับจ้าง ก่อสร้าง รับจ้างทดสอบวัสดุ ระบบทวิภาคีขึ้นอยู่กับสถานประกอบการ ที่เปิดอยู่คือช่างยนต์ให้ความร่วมมือดีมาก

4. ทวิภาคี มี 2 แบบคือ

4.1 นำผู้เรียนมาจากโรงงาน มาเรียนกับสถานศึกษา

4.2 นำผู้เรียนของสถานศึกษาที่เรียนแล้วไปฝึกงานในสถานประกอบการ เคยร่วมกับโรงแรมรอยัลปริ้นเซสในการปฏิบัติงานปัญหาคือนักศึกษาไม่มีความกระตือรือร้นในการทำงานมากนัก รายได้ไม่ดึงดูดใจในการทำงาน ไม่พึ่งพาตัวเอง คุณภาพชีวิตไม่ดี ส่วนที่ช่วยได้มากคือโครงการในพระราชดำริทำผลิตภัณฑ์ให้ได้คุณภาพจะทำส่งโครงการรายได้จะดี นักศึกษามีบางส่วนตื่นตัวในทางการศึกษา บางส่วนมีปัญหาทางครอบครัวยากจน

มีโรงงานยาง 1 แห่ง

5. วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส เน้นเรื่องคุณภาพ เน้นระบบ ISO 9000 ใช้เงิน 120,000 บาท ราคาต่ำสุด ทำแล้วได้ประโยชน์ในเรื่องความสะอาด การสอน ระบบการบริหาร ได้ที่ปรึกษาจากกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นแห่งแรกที่รับรองด้านการบริหารการศึกษา จะมีการตรวจสอบว่าระบบการทำงานที่ทำนั้นเป็นไปตามที่ตกลงกันไว้ กลยุทธ์ที่จะให้ได้ผู้เรียนเพิ่มขึ้น

5.1 แนะแนวเชิงรุก ไปถึงบ้าน ถึงครอบครัว ถึงโรงเรียน

5.2 สร้าง Connection กับสถาบันการศึกษาระดับสูงขึ้น เพื่อส่งเด็กไปเรียนต่อในระดับสูง (ต้องทำ Fast Track)

5.3 ต้องประชาสัมพันธ์

Prince of Songkla University Pattani Campus

5.4 ถ้ามีความสามารถจริงจะส่งเรียนต่อในระดับสูง โครงการแลกเปลี่ยนกับต่างประเทศไม่มี ที่ผ่านมาเคยส่งไปพาณิชยการพระนคร

6. ถ้าจะพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน ควรจะพัฒนาในเรื่องอะไร

6.1 พัฒนาทักษะฝีมือให้ดีก่อน

6.2 พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย

6.3 พัฒนาในด้านภาษา ทุกภาษาต้องสื่อสารได้ดี ไม่ว่าจะเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ

สัมภาษณ์ นายนิพนธ์ ภู่พลับ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส

1. ทางวิทยาลัยเปิดสอนสาขา เกษตรศาสตร์ พืชศาสตร์ เพาะเลี้ยงในระดับ ปวส. ช่างกลการเกษตรในระดับ ปวส. พืชศาสตร์ ในระดับ ปทส. (ไม้ดอก ไม้ประดับ) ภาคสมทบ เปิดหลักสูตรช่างสำรวจและคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

2. สาขาที่เปิดสอนสอดคล้องกับตลาดแรงงาน ส่วนใหญ่ที่จบออกไปจะไปศึกษาต่อที่ราชมงคลฯ ทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จบ ปวส. ประกอบอาชีพอิสระ ประกอบอาชีพในประเทศมาเลเซีย

3. ปัญหา เด็กไม่อยากมาเรียนเกษตร เมื่อมาเรียนแล้วเด็กจะได้ทำจริง ใช้รูปแบบการเรียนแบบครบวงจร ตั้งแต่ปลูกจนถึงจำหน่าย ต้องการสร้างคนสาขาการเกษตรให้มาก

ศักยภาพของวิทยาลัยเกษตรต้องพัฒนาบุคลากร ต้องมีการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน เช่น ศูนย์การยาง ในระดับนโยบายต้องมุ่งเน้นตั้งงบมาทดลองเรื่องพืชไร้ดิน เปิดเป็นโรงเรียน-โรงงาน โรงงานนม 4 ล้าน ต้องพัฒนาให้ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาฟาร์มพืชไม้ดอกไม้ประดับ มีเรือนกระจก 40 ล้านกว่าบาท ไม้ยาง 400 กว่าไร่ ปี 49 จะให้ได้ 1,000 ไร่ ที่ดินมีทั้งหมด 1,800 ไร่ ต้องให้นักศึกษาไปฝึกงานภายนอกด้วย เพื่อให้เกิดความชำนาญ เพื่องานในอนาคต ต้องสร้างโอกาสให้ตัวเอง

4. หลักสูตรปรับปรุงร่วมกับสถานประกอบการ โดยถามความเห็นสถานประกอบการแล้วปรับหลักสูตรร่วมกับมหาวิทยาลัยเบอร์ตาเมียนของมาเลเซีย ส่งนักศึกษาไปฝึกงานที่ประเทศอิสราแอล

Prince of Songkla University Pattani Campus

โคนมมีปัญหาการขาย การเดินเครื่องไม่ได้ดำเนินการ ส่งเสริมไม่ประสบความสำเร็จ เพราะตรงกับการกรีดยาง เวลาตรงกันคือตอนเช้าทำให้แยกมารีดนมไม่ได้

5. นักศึกษาไม่มาเรียน วิทยาลัยต้องสร้างจุดเด่นของวิทยาลัยให้ได้ ให้เห็นว่างานสร้างค่าเงินออกมาได้ โครงการ สามชั่วโมงเป็นเถ้าแก่ มีคนมาเรียนมาก มี Mini Company ให้เด็กดำเนินการ มีเงินให้กู้ยืม

จุดอ่อนของนักศึกษาคือคุณธรรม จริยธรรม พูดไม่ชัด อ่านหนังสือไม่ออก ต้องเพิ่มคาบภาษาไทยเข้าไปให้เรียนเพิ่มขึ้น

ปัญหาจากครอบครัว เช่น ครอบครัวยากจน ไม่สนับสนุนทางด้านการเรียน ปรับปรุงวิชาภาษาไทยในภาคเรียนที่ 1 โดยต้องจัดหลักสูตรเสริมการพูด

6. การอบรมเรื่องคุณธรรม จริยธรรม สอดแทรกในรายวิชา เรื่องยาเสพติด ก็สอดแทรกและอบรม ความรับผิดชอบของเด็กค่อนข้างสูงกว่าที่อื่น มีเด็กมุสลิม 90% บริเวณสถานศึกษาในด้านความปลอดภัยไม่เกิน 18.00 น. จะไม่เข้าออก มีรถวิทยาลัย Stand By 1 คัน บริการนักศึกษา ครู ทางวิทยาลัยจะร่วมกับ นปพ. ในการดูแลความปลอดภัย มีกรรมการสถานศึกษา

สัมภาษณ์ นายสุวพันธ์ สุนทรวงศ์ ผู้อำนวยการ วิทยาลัยการอาชีพปัตตานี

1. ศักยภาพของวิทยาลัยการอาชีพปัตตานี เน้นทางด้าน ช่างอุตสาหกรรม ได้แก่ ช่างกล ช่างยนต์ คหกรรมและอาหาร มีร่วมกับประเทศมาเลเซีย อาหารฮาลาล พาณิชยกรรม ส่วนที่ด้อย ได้แก่ ด้านศิลปกรรม ด้านช่างก่อสร้าง และด้านคหกรรมผ้า เพราะบุคลากรมีจำกัด

2. แรงงานที่ต้องการมากในพื้นที่ 5 จังหวัด ที่ผลิตคนแล้วไม่เพียงพอ ได้แก่ เครื่องจักรกลขนาดใหญ่ เครื่องจักรกลเรือ แรงงานทางด้านการประมง เช่น ไต๋เรือไม่สามารถผลิตได้ แรงงานเย็บปักถักร้อย ผลิตแล้วส่วนใหญ่ไปทำงานประเทศมาเลเซีย การผลิตคนไปทำงานแล้ว ถึงช่วงหนึ่งจะเปลี่ยนงาน โครงการพัฒนางานพัฒนาตัวเอง เพราะฉะนั้นต้องผลิตแรงงานทดแทน การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ ปัจจุบันไม่เหมือนเดิม ต้องประยุกต์ใช้ช่างฝีมือในหลาย ๆ ส่วน ต้องบูรณาการในหลาย ๆ วิชา เช่น การเย็บปัก

Prince of Songkla University Pattani Campus

ต้องมีความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์ประกอบด้วย เพราะฉะนั้นความรู้พื้นฐานจึงต้องอยู่ในเกณฑ์ดี จะสามารถทำให้เรียนทางด้านอาชีพได้ดี

3. หลักสูตร มี 2 แบบ ได้แก่ ฝึกอาชีพระยะสั้น และ ปวช. และ ปวส.

แนวโน้มมองว่าในอนาคตจะพัฒนาวิชาชีพ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของอาชีวศึกษามีครบทุกด้านแต่ที่จำเป็น ได้แก่ ช่างอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและคหกรรมอาหาร ถ้าจะให้ไปรองรับประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย นักศึกษาต้องแกร่งด้านการใช้ภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่ที่นักศึกษาชอบเรียนคือช่างยนต์ นักศึกษาจบแล้วส่วนใหญ่ศึกษาต่อ หรือไม่ก็ทำงานนอก 5 จังหวัด แรงงานระดับช่างฝีมือ ส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ แรงงานระดับช่างเทคนิคจะเป็นคนต่างจังหวัด ปัญหาเรื่องการรับเด็กนักเรียน ในการเลือกวิชาเรียนมีปัญหาเลือกมากในบางสาขาวิชา บางสาขาไม่มีคนเลือกเรียน เช่น ช่างก่อสร้าง จุดเด่นของการอาชีพ ช่างยนต์ พาณิชยกรรม

4. แนวโน้มในการพัฒนา

ในแง่งบประมาณในการจัดการศึกษาค่อนข้างน้อยลง ต้องแก้ปัญหาโดยใช้สถานประกอบการ โดยให้เด็กลงไปฝึกงาน แต่ที่จังหวัดปัตตานีมีข้อจำกัดคือสถานประกอบการน้อย รายได้ของวิทยาลัยในระดับ ปวช. เป็นเงินอุดหนุนรายหัว (เงินงบประมาณชดเชยรายหัว) ส่วนในระดับ ปวส. เป็นเงิน บกศ. โปรแกรม DVT เอาคนที่ทำงานแล้วเข้ามาเรียน เช่น บริษัทพิธาน, บริษัทซูเกียรติยนต์ และบริษัท ISUSU โปรแกรมต้องเลี้ยงตนเอง โดยได้จากค่าลงทะเบียน

การปรับเปลี่ยนด้านคุณภาพการสอนจะปรับถึงปริญญาตรี โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษากับต่างประเทศไม่มี แต่เป็นแหล่งอบรมทางวิชาชีพ ด้านคหกรรมอาหารและผ้าที่ชาวมาเลเซียเข้ามาฝึกอบรม

ปัญหาอยู่ที่งานใหญ่ คิดเฉพาะอาชีวะอย่างเดียวไม่ได้ รัฐบาล เอกชน ต่างประเทศเข้ามาช่วยเหลือร่วมวางแผนอย่างเต็มที่ จัดทำหลักสูตรที่เหมาะสม ต้องคิดอย่างเป็นระบบอุตสาหกรรมประมงน่าจะเหมาะสมสำหรับภาคใต้

Prince of Songkla University Pattani Campus

การพัฒนาทักษะวิชาชีพในภูมิภาคนี้ ได้แก่

4.1 พัฒนาระดับช่างเทคนิคขึ้นไป ทั้งในระบบและนอกระบบ ต้องใช้สถานประกอบการ มาให้ความร่วมมือ

4.3 ช่างกึ่งฝีมือยังมีความจำเป็นสำหรับพื้นที่ภาคนี้ (หลักสูตร 3-6 เดือน) ซึ่งจะสอดคล้องกับ OTOP ต้องสำรวจดูว่ามีความต้องการด้านอะไร แล้วจัดหลักสูตรหาวิทยากร และวัสดุอุปกรณ์มาสอนเฉพาะเรื่องที่ต้องการไม่จำเป็นต้องจบ ปวช.

4.3 เรียน ปวช. แล้วฝึกงานเฉพาะอย่างไป 6 เดือน 8 เดือน เพื่อให้เกิดความชำนาญ (หลักสูตรระยะสั้นเฉพาะเรื่อง) เพิ่มทักษะตามความต้องการของตลาดแรงงาน วิวัฒนาการของงานอาชีพให้มากยิ่งขึ้น

ความพร้อมที่จะรองรับนโยบายของรัฐบาลด้านการบริหารแบบ CEO ที่กำหนดนโยบายให้เป็นศูนย์อาหารฮาลาลก็มีความพร้อมในเชิงนโยบาย หลักสูตร ระยะสั้น คนสนใจน้อย กลุ่มเป้าหมายมีมากต้องวิเคราะห์งาน วิทยาการใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นและจัดสอนหลักสูตรทางด้านเทคนิคต้องเปลี่ยนอยู่เสมอ โดยเฉพาะหลักสูตรระยะสั้นให้ทันกับบริบทของการที่เปลี่ยนใหม่อยู่เสมอ

Prince of Songkla University Pattani Campus